

På vej mod den globale byen

I de sidste mange år er der store forandringer i samfundet. Vi er i et paradigmeskift der vi nu udvikler kommunikationskunsten. Det begyndte med at skrivekunsten udvikledes 2500 år før Kristus og dernæst trykkeri kunsten på 1400 tallet. Globen krymper nu vi udvikler helt nye former for kommunikation. Vi snakker i dag om social software (Facebook, Twitter) og SMS ikke at forglemme, der mennesker kommer sammen til dels asynkront (ikke i realtid) og kommunikerer med tekst, bilder og video. Relationerne mellem mennesker komme at mere styres af kulturel tilhørighed end statslig. De økonomiske betalingsmønstre for håndtering af information forandres dramatisk da vi skiller dagens kombinerede lagrings og accessmedier ad (bog, avis etc.) og on-the-fly, fra informationsbeholdere på Internet, plukker sammen og laver information tilgængelig i ønsket form og indhold. Det giver i alle fald for mig ikke mening at betale told på information som passerer en landegrænse.

Asien med Kina, Korea, Thailand, Indien, Japan, etc. er i dag jævnbyrdige spillere med det gamle vest. Jeg tror ikke vi i vest rigtigt har begrebet dette. Vi mener at vi er udviklede og har dermed mere eller mindre slaget os til ro. Vi har nedtonet fokus og status på vidensopbygning og forøget antal arbejdspladser med administrativt og ikke produktivt indhold. Det er svært i dag at tiltrække dygtige medarbejdere til universitetet ligesom det er næsten umuligt at blive rig på arbejde. Vi har desværre ikke forvaltet effektiviseringsgevinster af indførsel af IKT (Informations og Kommunikationsteknologi) til øget livskvalitet men i stedet skabt arbejde eller beskæftigelse som snarere bringer grus i samfundsmaskineriet på mange niveauer. Jeg ser dagens økonomiske krise til dels grundet denne sløvhed. Det er høj tid at vi i vest bliver til et af de nye udviklingslande.

Hvordan kommer vi da videre? Jeg har i mine 3 minutter fra den 5 november 2007 belyst farerne af et amatør-drevet samfund eksempelvis med politikere uden faglig kompetence indenfor det område de er sat til at lede og langsigtet udvikle.

Udvikling er ikke at designe produkter af dårlig kvalitet og holdbarhed for at muliggøre øget salg og holde liv i transportsektoren (flere lastbiler). Støttepillen for en sund udvikling er øget viden. Da vi samtidigt skal være bevidst om og tage højde for og virkelig vurdere at vi alle er forskellige med ulige begavelses og interesseprofiler. Vi skal tænke os om mere end en gang inden vi outsourcar opgaver til udlandet, hvis det samtidigt indebærer at vi taber vigtig kompetence eller resurser i landet. Den danske model med et fleksibelt arbejdsmarked er rigtigt god (den kan vi lære svenskerne og tyskerne). Vi skal prøve at totaloptimere nu det gælder folkeforflytninger (folkevandringer) mellem lande (give tid og måle tilgængelige resurser til integration). En af de tungeste belastninger i dag er den alt for høje befolkningstilvækst globalt og anvendelse af energikilder som ikke kan fornyes. Igen - øget viden og forståelse er en del af løsningen. Vi er nødt til at samarbejde i den globale by og forstå at Danmarks problem og muligheder er verdens problemer og muligheder.

Per Christiansson